

משפטיך תהום רבה

בדרך כלל אנו מתקדמים הלאה עם פרשיות השבוע, עכשיו שלא זכינו... אנחנו חוזרים לאחרי מות קדושים.

דבר ראשון, יודעים אנו שמשפטי ה' עמוק עמוק מי יכולנה! מי יכול לדעת. מרן שר התורה שליט"א אומר שזו גזירת שמים ואף אחד לא יודע חשבונות שמים.

הגה"צ ר' אלימלך בידרמן שליט"א אמר, כידוע, נהרגו 45 אנשים, בגימטריא מ"ה, **דע מ"ה** - אתה רוצה לדעת למה קרה האסון של מ"ה? **למעלה ממך!!!** זה לא בשבילך אדם לא יכול לדעת חשבונות שמים, ואין איתנו יודע עד מ"ה.

בפסוק כתוב 'צדקתך כהררי אל ומשפטך תהום רבה', ויש בזה שתי תובנות מעניינות:

הג"ר לייב פרידמן בעמח"ס 'צדקת הצדיק' כתב באיגרת תנחומים שראה בספר אחד שפירש שלהגיע אל ההרים הגבוהים זה דבר קשה. הרבה ניסו, וחלקם שילמו בחיים שלהם, נפלו והידרדרו, אבל יש בודדים שהגיעו לפסגת ההר. אבל לתהום - עוד אף אחד לא הגיע... **צדקתך - כהררי אל**, הצדקה שלך זה כמו הר גבוה. לדעת באמת - לא כולם יודעים, אבל יש בודדים שהגיעו. **משפטך - תהום רבה**, אף אחד לא יודע!

תובנה נוספת בפסוק, הביא הג"ר ישראל בן שלום זצ"ל ראש ישיבת פוניבז' הקטנה (אשר נכדו גם היה מבין הנספים רח"ל) היה לו תלמיד רבי יעקב וידר שהיה חולה מאד, הוא נסע איתו לחו"ל והתלמיד נפטר ל"ע, והג"ר ישראל דיבר בהלוויה על הפסוק הזה ואמר הרגשה קצת אחרת: **צדקתך כהררי אל** - הר גבוה - קשה להגיע אליו ובקושי אפשר להגיע אליו, אבל להסתכל עליו ולהינות מיופיו? אפשר ואפשר! תעמוד למטה ותראה אותו בלי סוף!! תסתכל, תהנה מהגובה ומהיופי, הרי עד היום אנשים הולכים ליד 'הרי האלפים' ושאר ההרים לחזות ביופיים ובהדרם... אבל בתהום - לא עומדים להסתכל אפילו רגע אחד...! כי ברגע קטן שאתה מועד - אתה כבר בפינים! בורחים משם כמה שיותר מהר.

משפטך - תהום רבה, אל תתחיל עם זה בכלל, כי ברגע קטן אתה יכול ליפול... מאד עמוק מחשבותיך...

דבר נוסף שסיפר ר' אלימלך בידרמן, על הגאון ר' מאיר מאמשינוב ששיכל את בנו ל"ע, ובאו הרבה אנשים לנחם אותו במשך השבעה. כשנגמרו ימי השבעה הוא ביקש שיביאו לו כוסית קוניאק. והתפלאו כולם, למה? לשמחה מה זה עושה... ואמר, אני יסביר לכם: אני כבר שבע ימים יושב ובאים אנשים להסביר לי למה הוא נפטר, ואיך הוא נפטר, ואיך יכלנו להציל אותו... ויכלו לעשות כך וכך וכך, שבעה ימים של אפיקורסות! אני כבר יוצא מדעת... **אני רוצה להגיד רגע שהכל נהיה בדברו!!! אני לא מבין ואני לא יודע. שהכל נהיה בדברו.** הוא אמר - ונהיה. כי הוא אמר. ויהי הוא צווה ויעמוד.

הקב"ה אוהב אותנו

אנחנו יודעים שיקל מסתתר בשפירי חביון. בודאי זה נראה משפט, אבל מאחורי המשפט עומד אבא אוהב! אבא שאוהב... ומשה ניגש אל הערפל אשר שם האלוקים! שם, באותו ערפל שלא יודעים ולא מכירים, שם האלוקים. שמה נמצא הבורא עולם עם כל האהבה שלו!

כתוב במדרש (אחרי מות כ, ל) וימת נדב ואביהוא לפני ה' וכו' אצל הקב"ה כתוב לפני ה' לפני ה' שתי פעמים, ולהלך הוא אומר (אצל אהרן) על פני אהרן אביהם - פעם אחת. מלמד שהיה קשה לפני הקב"ה כפליים מאביהן! כפליים ממה שהיה אכפת וממה שכאב לאהרן על הבנים שלו - כאב לקב"ה. ועיין בירושלמי סוף ברכות ה' נותן ברחמים, וכשנותן הוא לבד, וכשלוקח נמלך קודם בבי"ד של מעלה.

בישיבת חברון במאורעות תרפ"ט היה פוגרום גדול של הערבים ימ"ש, אבל שם זה היה ערבים צמאי דם עם כל השנאה היוקדת בצורות

נוראות... ה"י, מי יכול לדבר ומי יכול לעורר... באו אח"כ לירושלים לבית כנסת 'שושנים לדוד' בשכונת הבוכרים, והתחילו ללמוד, וכשהגיע הזמן של תפילת מעריב הראשונה, היה קשה לכולם להתפלל... המשגיח הגה"צ ר' לייב חסמן ניגש לבחור אחד והורה לו, אתה ניגש לפני התיבה! אמר הבחור, מה המשגיח רוצה ממני... אני לא יכול... אתה עובר לפני התיבה! חזר המשגיח. הוא ניגש לפני התיבה, **ופאשר הוא הגיע למילים 'ואהבתך אל תסיר ממנו לעולמים' הוא התחיל לבכות בדמעות ולחזור על זה ולהתחנן 'ואהבתך אל תסיר ממנו לעולמים'!!!** לאחר התפילה ניגש אליו ר' לייב ואמר לו, את זה רציתי!...

יש אהבה של הקב"ה, הוא אוהב אותנו. הוא יודע בדיוק מה טוב לנו ומה לא טוב לנו. בילקוט מעם לועז מביא סיפור שהיה לרמב"ן תלמיד שנפטר בצעירותו בדמי ימיו. כשראה הרמב"ן שהוא עומד לצאת מן העולם הוא אמר לאותו התלמיד, אל תפחד. בא ואגיד לך בדיוק מה אתה הולך לעבור שמה... תלך לפה ואח"כ לשם, בכל המקומות תגיד להם שאתה תלמיד שלי ואל תדאג. אבל כשתגיע למקום מסויים תשאל אותם, למה מגיע לך להיפטר מן העולם? אתה הרי כזה תלמיד טוב וצדיק ויר"ש ויכול להספיק עוד הרבה, אז למה לקחו אותך בגיל כ"כ צעיר! לאחר כמה ימים הופיע התלמיד לפני הרמב"ן ודיבר איתו, איך שבדיוק כל מה שהרב אמר היה מדויק מאד לאחד! בכל מקום שאמרתי שאני תלמיד של הרמב"ן פתחו לי את כל השערים! שאל הרמב"ן, ומה עם השליחות ששלחתי אותך, שאלת אותם? אמר לו לא, למה לא? **כי כשהגעתי לאותו המקום אז הבנתי כבר לבד.** זה היה כל כך פשוט עד שאם הייתי שואל היה בזה בזיון לרביה שהרב לא קולט דברים כאלה פשוטים... לא יכלתי כך לבייש את הרביה! ענה התלמיד.

"ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר", כתוב ברש"י 'שהיתה לבינה לפני הקב"ה בשעת השיעבוד לזכור צרתן של ישראל שהיו משועבדים במעשה לבנים'. וכ"כ שהקב"ה נגלה למשה בסנה שהוא עשב דוקרני ולא באילן אחר משום 'עמו אנוכי בצרה'. הקב"ה נמצא איתנו! וכל כמה שאנחנו בצער - אז הקב"ה מתקרב עוד יותר ועוד יותר. (וכמו"כ השכינה מראשותיו של חולה).

חונתני הג"ר יחזקאל טויב היה מאד בעל רגש, והיה מישהו ממשפחתו חולה שסבל מאד, הוא למד כבחור בישיבת 'בית יוסף' ליד החזו"א (שהיה גר אז ליד הישיבה), ופ"א כשאותו א' סבל מאד הוא פרץ לבית החזו"א שקרבו מאד, וא"ל אני לא מסוגל יותר לראות איך הוא סובל, החזו"א היה באמצע ברכת אשר יצר והמשיך כדרכו, ואחרי זה הוא אמר לו, קודם כל שמעת מה שאמרנו ירופא כל בשר ומפליא לעשותי - ה' יכול, וידו לא קצרה, ואז הוא המשיך בכמין גערה בחיבה - וכי מה אתה רוצה לומר שאתה לא יכול לראות, אתה מרחם עליו, והקב"ה רואה ויכול לראות, ועוד שהוא עשה את זה, ואתה רחמן יותר מהקב"ה?! מותר לחשוב ככה, צריך לדעת כל מאן דעביד רחמנא לטב עביד, והכל רחמים, ועלינו מוטל רק התפלל ולבקש ולהתחנן, ואח"כ שוב להשליך יחנו על ה'.

מיתתו של קדושים

היתה פעם רכבת שנפלה ליד מיר, ועשרות אנשים נפלו לנהר ונהרגו. כולם דיברו במיר על כך שהרכבת נפלה. אמר המשגיח ר' ירוחם: וכי רכבת נופלת?! אנשים נופלים! על כל האנשים האלו נגזר ליפול, והקב"ה אסף את כולם ברכבת אחת והיא נפלה והם נפלו יחד איתה. הגזירה לא היתה על הרכבת, הגזירה היא על האנשים!!

הרי זה ודאי, שהאנשים האלו נגזר עליהם למות. ולדעת חשבונות שמים למה? כבר אמר מרן שר התורה שליט"א שאנחנו לא יודעים. אבל באיזו צורה הם מתו... מה זה במעלות קדושים וטהורים... הרי היתה שמה קודם קבלת עול מלכות שמים שהשמים רעדו!!! אחרי זה שרו אני מאמין... היה שמה ברע"ן של קבלת עול מלכות שמים!

הרה"י אמר למה הולכים לרבי שמעון, הרי הוא בכלל לא שמה... הוא נמצא במתיבתא דרקינא בנגלה ובנסתר, אז בשביל מה הולכים אליו: אלא, כיון שבאים כ"כ הרבה יהודים עם צרות אז אומרים בשמים לרבי שמעון אתה חייב להפסיק, תרד לשמוע את הצרות שלהם! צריכים לעזור להם... אז בודאי כל מי שבא לכבודו של רבי שמעון - הוא בודאי עוזר לו. הוא מקבל את פניו למעלה, ומלווה אותו, הוא מכניס אותו לשיבה שלו, למתיבתא דרשב"י. אתם יודעים למה הם זכו?... אבל פה, הם זכו למות עם קבלת עול מלכות שמים. ביחד ברבים ושירת אני מאמין, בכזו דביקות.

דרך אגב, יש כמה סיפורים מאד מעניינים. הייתי השבוע בכרמיאל, נפטר שם בחור אחד, אותו בחור התעקש שהוא רוצה ללכת לפני הנסיעה לרשב"י למקווה... ואחרי שהוא הלך הוא אמר שהוא מרגיש יותר קרוב לאלוקים! וכן שמעתי סיפור על בן למשפחת חיות, הוא נסע עם אבא שלו וגם הוא התעקש ללכת קודם למקווה, לא הבינו למה, אבל הוא התעקש והלך...

בניחוס אצל משפחת בן שלום, סיפרו שהיה אחד שהיה ממש לידו בשעה שהם נדחקו שמה והוא שמע אותו מדבר כל הזמן 'אני מקבל על עצמי עול מלכות שמים... שמע ישראל... אשמנו, בגדנו, והוא מפסיק באמצע, הוא כבר נחנק ולא יכל לדבר, ואח"כ התחזק והמשיך שוב שמע ישראל עד שהוא נדם... מכל הסיפורים ראו שזה היה במעלות קדושים וטהורים.

היה שמה אחד ששמעו אותו רגעים ספורים לפני שהוא נפטר, רבונו של עולם! אני מוחל וסולח לכל אלו שדרכו עלי ורמסו אותי ודרסו אותי... אני מוחל להם במחילה גמורה. נדם ונפטר... ראו פה משהו מיוחד, הגזירה היתה! אבל איך הם מתו, באיזו צורה...

העולם עומד עלינו, אסור להישבר

וכעת יש שני סוגי בחורים ושניהם שלא כדן: יש בחורים שנשברו לגמרי בעיקר אלו שהיו שמה וראו את זה בחוש. הם רסיסי כלי, כבר פגשתי כמה כאלו, זה נורא ואיום! אין עם מי לדבר... אבל יש כאלו אדישים, בסדר... כבר התרגלנו לשמוע כאלו אסונות בקורונה.

ונדבר קודם על הסוג הראשון שהוא היותר מצוי באסון הגדול, הגאון רבי הלל זקס סיפר לנו בישיבה שלחפץ חיים היה בן יקר, ר' אברהם. הוא היה בן מיוחד במינו והח"ח מאד אהב אותו, הוא היה גם עליו גדול מאד, והוא נפטר צעיר. הח"ח לא היה בעיר באותו הזמן, והוא הגיע אח"כ, ומשהגיע, הוא ביקש להסתגר עם בנו, וכולם הלכו לשמוע מה הוא אומר... הוא לא רצה שאף אחד יישאר בחדר, ושמעו אותו מבחוץ איך שהוא מדבר: **שטנקה שטנקה! - שטן שטן! אני יודע מה אתה רצית... אתה לא צריך את אברהם שלי, אתה רצית לשבור אותי בשביל שאני לא יחבר את המשנה ברורה שעם ישראל צריך. לא יעזור לך שום דבר, אני ממשיד!!!** אז למה לקחת לי את אברהם שלי?...

וכעת בואו נבין ביחד, השטן עומד כעת ומחייך בפה מלא... שבועיים לפני מתן תורה, שבועיים לפני היום דין של תורה (כפי שהנחיל מרן הרב שך בעולם הישיבות בשם דרשות הרי"ן ששמע מדודו בעל אבן האזל), שבועיים שהם הכ"אש לוהטת לפני היום הגדול, ופתאום כולם עסוקים במירון לבכות ולהישבר... לדבר מה היה ואיך היה, ומי אשם ולמה... והוא עומד ונהנה.

ויתר על כן. מרן רה"י זצוק"ל היה נוהג להביא את מה שכתוב ברמב"ם 'עת לעשות לה', הפרו תורתך'. הקב"ה רוצה להביא גזירה רעה לעולם, אבל הבני תורה לומדים וזה מונע... אז הוא עושה קודם כל מצב שלא ילמדו, ואז הוא יכול לעשות את הגזירה. כולנו יודעים שאנחנו כעת בסכנה גדולה, יש סכנה מוחשית שממשלת השמאל גוברת. הם רוצים להכחיד את כל מה שיש. מלך חדש אשר לא ידע את יוסף, אבל לא שהוא לא מכיר אותו, אלא הם רוצים בכוונה לשבור ולמגר אותו מכל הכיוונים. כל זיק וסממן יהדות לעקור ולשרש כגרועים שבפושעי ישראל רח"ל. והיום זה עומד על כף המאזניים, והשטן מחכה לזה... אם יהי יותר הפרו תורתך - יהיה עת לעשות לה... אנחנו צריכים לתת לו את זממו וליפול לידיים שלו! **אנחנו צריכים לצעוק לו: שטנקה! שטנקה! כבר החפץ חיים אמר לך שזה לא יעזור, וכמו שהלכת ממנו, תלך גם מאיתנו! אנחנו לומדים!!!**

צריך לדעת עוד דבר: קראנו בפרשה הקודמת "ומן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלקיו". כהן הדיוט שעבד אוגן - הוא חילל את העבודה. אבל כהן גדול אוגן - אסור לו לצאת, הוא צריך לעבוד! ולמה? כל אחד מבין. ניתן דוגמא: תארו לעצמכם שיש רופא מנתח, ובאמצע ניתוח לב קשה - הודיעו לו שאביו נפטר. היעלה על הדעת שהוא יעזוב את הניתוח ככה באמצע, וילך לשבת שבעה?! הוא רוצה!!! כהן גדול - כל עם ישראל תלוי בו. נכון שהוא אוגן ואַבְל, אבל הוא לא יכול להפסיק לעבוד, הוא חייב לעבוד!

הגמרא בסנהדרין (צט, ב) כותבת אפיקורס כגון מאן? א"ר יוסף כגון הני דאמרי מאי אהנו לך רבנן לדידהו קרו ולדידהו תנו. ואומר רש"י, והם אינן יודעין שהעולם מתקיים עליהם.

על הבני תורה עומד העולם! ואנחנו גם מכירים את הרמב"ם בסוף שמיטה ויובל, "ולא שבט לוי בלבד אלא כל איש ואיש מכל באי העולם אשר נדבה רוחו אותו, והבינו מדעו, להבדל לעמוד לפני ה' לשרתו ולעובדו לדעה את ה' וכו', הרי זה נתקדש קדש קדשים ויהיה ה' חלקו ונחלתו לעולם ולעלמי עולמים" וכו'. הוא כמו כהן גדול! וידוע ששבט הלוי בדורות האלו - זה הבני תורה! **בני תורה לא יכולים להרשות לעצמם את ה'לוקסוס' הזה של להישבר... העולם עומד עלינו.** וכי אפשר לעשות חשבונות באמצע מלחמה?! כן נח לי, לא נח לי...

ומלבד זאת, כבר כתבו גדולי ישראל במכתב מפסח שני שצריך לדעת שהקורונה עוד לא עברה מן העולם. יש מקומות שזה הולך ומתגבר כמו בצרפת, ושווייץ. וכן באירופה המצב עוד חמור. אז למה פה בארץ זה כן הלך? כי בארץ יש זכות של תורה! ובשביל שיימשך המצב הזה הם כתבו שצריך שגם הזכות של התורה תימשך, ואז גם נוכל לעזור לאחינו שבאירופה. **וכי אנחנו לא צריכים ללבוש מסיכה?! בלי מסיכה זה פיקוח נפש! רק לא מסיכה של בד, אלא המסיכה שמגינה היום זה דף גמרא! תכסה את הפנים עם דף גמרא!!!**

ידוע, שאחרי השואה הלך הרב מפוניבז' ובנה את הישיבה, וכולם לא הבינו אותו איך הוא מסוגל... אז הוא הביא את ההפטרה של פרשת בהר ששם כתוב "ויאמר ירמיהו היה דבר ה' אלי לאמר, הנה חנמאל בן שלם דודך בא אליך לאמור, קנה לך את שדי אשר בענתות... כי לך משפט הירושה ולך הגאולה" וגו'. שואל הרב מפוניבז', והרי נבואה שלא הוצרכה לדורות - לא נכתבה, אז מה הטעם שנבואה זו נכתבה? הקב"ה אומר תיקח את השדה ותקנה, ותכתוב בספר והעד עדים וכו' וכו', ובסוף ממש כתוב "הנה הסוללות באו העיר ללכדה והעיר נתנה ביד הכשדים הנלחמים עליה מפני החרב והרעב והדבר, ואשר דברת היה והנך רואה. ואתה אמרת אלי ה' אלוקים קנה לך השדה בכסף והעד עדים והעיר נתנה ביד הכשדים". דהיינו מה המעלה לקנות את השדה?! הרי עוד רגע מחריבים את הכל! ויהי דבר ה' וכו'.

אומר הרב מפוניבז', מה כתוב פה מהי הנבואה שניתנה פה לדורות? אלא, כעת זה זמן לבנות. אתה רואה את כל מה שיקרה, הכשדים הולכים להרוס את הכל, העיר ניתנה בידיהם, אבל כעת אל תחשוב על שום דבר אחר, כעת תבנה. אבל עכשיו דבר ראשון - זה לבנות. ואח"כ באה הישיבתא דשמיא.

והיה העולם שמים! עד שבא רבי עקיבא והסמיך חמשה תלמידים. רבי עקיבא... היו לו כל כך הרבה סיבות להישבר, עשרים וארבע אלף(!) מתו, היה העולם שמים. נו, אז נשאיר את העולם שמים!... חייבים להתחזק! זה דבר מאד פשוט.

מבט של גדלות

מרן ראש הישיבה הג"ר גרשון אדלשטיין שליט"א אמר דברים נוראים: 'היתה גזירה על הדור שהיה צריך כפרה. הם כיפרו על הדור, הם היו חשובים להיתפס בעוון הדור'. זה דבר חדש. הם היו קרוב ציבור. אף אחד לא יכול להגיד כזה דבר, אבל מרן ראש הישיבה שראשו בגבהי מרומים הוא יודע והוא יכול להגיד את זה. זה גזירה על הדור.

ובואו לא נהיה ילדים קטנים כמו פרעה. פרעה מקבל דם ומתחנן רק לא דם... ויסר מעלי רק את המות הזה, מה אתה חושב שאין לקב"ה צפרדע?! אז תקבל גם צפרדע... הוא מקבל צפרדע, ומתחנן רק לא צפרדע, ויסר הצפרדעים. אז תקבל כינים, לא, רק לא כינים... וכן הלאה. בכל מכה הוא ראה מבט שטחי על אותה המכה.

וכן אנחנו. מה אנחנו חושבים, שיש לקב"ה רק קורונה? זהו?! וכשנגמר הקורונה נגמר לקב"ה הכל?! בא תראה שיש גם דברים אחרים... הפשט הוא שמידת הדין מתוחה ועוד לא התפייסנו.

היה דרשן שדיבר בשיא של הקורונה, הוא אמר שהציבור צריכים לבקש סליחה מפרעה וממצרים. ולמה? כולם צחקו על פרעה, פרעה! אתה רואה שאתה מקבל עוד ועוד מכות, בשביל מה אתה צריך מכה אחרי מכה? תשחרר וזהו. וכן מצרים, אתה שותה בכוס ורואה איך שליחודי יש מים ולך דם, אתה רואה שזה הפלייה מדויקת תשחרר, ואז תיפטרו, ככה צוחקים עליו...

אנחנו אותו הדבר! אנחנו רואים בחוש איך זה שהאחד נגור עליו והשני ניצל, זה כן וזה לא, היה בקורונה חולים קשים נתרפאו וחולים קל שלא האריכו ימים. אין לזה שום הסבר. וכן כעת במפולת הזו, היו שנים שהלכו ביחד יד ביד, הם היו למטה באותו מצב בדיוק, האחד ניצל והשני לא, אנחנו חושבים שזה משחק, וכעת לדון ולחשוב אולי המשטרה אשימה או אנשים אחרים אשמים... וכי אנחנו לא רואים פה את יד ה'?! והקב"ה הרי רוצה שנשתנה! כל אחד משוכנע שהוא עוד עשה משהו, הקב"ה בא ואומר עוד לא עשית! כשבאה כזו גזירה, זו גזירה מיוחדת על בני תורה!! היו שם רק ערלאכער יידן - יהודים טהורים בני תורה! אז הקב"ה לא מרוצה מאיתנו, הוא תובע מהבני תורה, לא מספיק חיזוק קטן, הוא רוצה שנשתנה, שנבין איזו מתנה יקרה זה החיים, ותשתדל לנצל אותה יותר ויותר כדי לזכות לחיי העוה"ב.

כעת בא משהו ושואל, בסדר, הכל נכון. אבל לא תוכל להתעלם! איך אני יכול להתעלם מהכל ולשבת וללמוד? איך??

ונספר: אני פעם אמרתי למרן רה"י זצוק"ל שאני מפחד מהגיהנום. אז הרה"י אמר לי, מה אתה חושב, שאם תפחד אז לא יתנו לך גיהנום?! נראה לך שעם הפחד הזה אתה נפטר מן הגיהנום?!... במקום זה תהיה פיקח ותתחיל ללמוד חזק, ולכה"פ יהיה לך גן עדן גדול. ואז גם כשתהיה בגיהנום תדע שעוד מעט יהיה לך גן עדן גדול! אבל אם גם לא תלמד אלא רק תפחד, אז תפסיד מכל הכיוונים, ואז באמת תהיה בגיהנום...

וגם כעת, מה זה יעזור להם אם נתחיל לפחד... הרי זה קרבן ציבור ואנחנו רוצים באמת לעזור להם. אז מה לעשות? המשגיח הגה"צ ר' יחזקאל לוינשטיין היה אומר - תשלחו להם פעקלאך! תשלחו להם חבילות! הרי אין אדם שלא עובר את הדין. אין. אין. אין!!! הם צריכים כעת כל כך הרבה זכויות. ואמר על זה מרן רה"י ר' גרשון שליט"א שכל החיזוקים שמתחזקים לעילוי נשמתם ממה שהיה, הכל נזקף לזכותם, והם נקראים מזכי הרבים!

בכל מקום שאני מגיע יש חיזוקים. בישיבת כרמיאל קיבלו על עצמם חיזוק בסדר שלישי, הרי כיון שמעריב זה כבר אחרי האוכל, הולכים אחר התפילה רק להסיר את החליפה, ואז נזכרים פתאום שיש עוד דברים שצריך לסדר... ומדברים קצת ומאחרים לסדר. אז הם קבלו עי"ע שנשארים על המקום, ומתיישבים ללמוד מיד לאחר התפילה. ועוד הם התחזקו בבין אדם לחבירו לדאוג שלא יחסר לאף אחד. וכן בישיבת גאון יעקב עשו חיזוק להתחיל את הסדר בזמן ולהיות בתעני"ד חצי שעה הראשונה של הסדר, וזה דבר שכבר מרן רה"י זצוק"ל אמר לישיבה קטנה אחת שכשנפטר שם בחור, ושאלו במה להתחזק.

בכל מקום מתחזקים. קודם כל - זה בשבילנו, כששומעים כזה אסון - א"א להתעלם כאילו לא קרה כלום. ובעיקר כשאתה יודע שאתה אשם בזה. שומעים שזה קרבן ציבור ואנחנו אשמים אז צריכים להתחזק וצריכים לעשות משהו לעילוי נשמתם! הרי יש הלכה שבכל קרבן צריך בעל הקרבן לעמוד על קרבנו ולהתודות. כעת זה קרבן ציבור, אז הציבור צריך לעמוד ולהתודות ידיו לא שפכו את הדם הזה... וכי אנחנו יכולים להגיד את זה!!

צריך להתקדם בחיים

ומהי הבעיה האמיתית?... בחור באמת רוצה להתחזק. אבל מה, הוא מפחד... הוא אומר אני יתחזק היום ואני יהיה כעת מתמיד אבל מה יהיה מחר ומחרתיים?? מה יגידו עלי, שאני הפכפך... פעם מתמיד ופעם בטלן. אני לא יכול לעמוד בזה... ואם גם יהיה מישהו שיתן איזה חיוך ליד... אני לא יכול.

יש מדרש בפרשת אמור (כט, ב) א"ר ברכיה ור' חלבו ורשב"י בשם ר' מאיר, מלמד שהראה הקב"ה ליעקב את השר של בבל עולה ויורד, ושל

מדי עולה ויורד, ושל יון עולה ויורד, ושל אדם עולה ויורד, וכל שרי אומות העולם עולים ויורדים. אמר לו הקב"ה ליעקב אף אתה - עלה! ונתיירא יעקב ואמר שמא ח"ו כשם שאלו יורדים אף לי כן, הוא נתיירא שמא יגרום החטא. (ואחרי שעולים - הרבה יותר קשה לרדת) אמר לו הקב"ה ואתה אל תירא עבדי יעקב, אם אתה עולה - אין לך ירידה עולמית! לא האמין ולא עלה. אמר לו הקב"ה אילו האמנת ועלית - עוד לא ירדת ועכשיו שלא האמנת ולא עלית - עתידין בניך שיהיו משתעבדין בארבע מלכויות בעוה"ז וכו'. אני לא יודע פשט במדרש... אבל הקב"ה מבטיח לך, עלה! אל תירא עבדי יעקב, יגעת ולא מצאת - אל תאמין.

בפעם הראשונה לפני שהגעתי לישיבה הקדושה 'ארחות תורה' נכנסתי למרן פוה"ד הגר"י אלישיב זצ"ל להתייעץ איתו, והוא אמר לי: תדע לך, אין כזה דבר בעולם שבחור יושב ולומד טוב והוא לא נהיה תלמיד חכם. אין כזה דבר!!! אלא אם כן אין רבו מסביר לו פנים, אבל זה לא שייך פה... הקב"ה מבטיח תעלה! אל תפחד, אתה רוצה באמת להישאר כל הזמן קטן?! כל הגברים אם הם לא היו מנסים לעלות - הם לא היו מגיעים לאן שהגיעו. בעל קיוסק אם הוא לא מנסה להתקדם הוא יישאר בעל קיוסק! מנסים פה, ומנסים שם אמנם לא תמיד זה הולך כי א"א לקבל יותר ממה שנגור, אבל אם הוא יישב בחיבוק ידיים הוא לא יתקדם בחיים.

כאן מדובר על כל הנצח! הקב"ה צועק לנו תראו כמה החיים יקרים תנצלו את החיים! תנצלו את החיים!!!

החברותא של הבחור כרמיאל שנפטר מספר, שהם היו בשבת ביחד ודיברו ביניהם הם היו שני צדיקים, ודיברו איך שהחיים הולכים ביעף כ"כ מהר... לא מזמן היינו בגן, מיד אח"כ בחיידר המשכנו בישיבה קטנה וכבר אוחזים בישיבה גדולה, אוטוטו מתחננים ואחרי זה כבר יש נכדים, ומישהו מהם הוסיף ועוד מעט גם מתים... נזדעק הבחור הנפטר, לא לא לא, חס ושלום. עד כאן!!

צריכים אנו לדעת לנצל את החיים אף א' לא יודע מה יהיה בעתיד, יה"ר שכולנו נזכה לאריכות ימים. אפשר כ"כ הרבה לזכות עם החיים, ומאידך אפשר להפסיד את כל החיים. אם אתה עולה - אין לך ירידה עולמית! עכשיו חייבים לעשות את הצעד הזה, אנו עומדים כעת לפני יום דין של תורה. אם הקב"ה יראה שאני רציני - הוא יתן לי!

ללמוד תורה עם ברק בעיניים

בדרשות חתם סופר (שי"ל ע"י הגר"י שטערן, ח"ב עמוד ש"צ) הוא מביא שהיתה רעידת אדמה גדולה בצפת ונחרבו העיירות ונהרסו הבתים ונהרגו אלפים נפשות מישראל ובהם גאוני וחכמי ארץ לרוב, ונחרבו ג' עיירות, צפת וטבריה ושכם, ומדוע עשה ה' ככה לארץ הזאת ומדוע יגע בהרים ויעשנו... ואחד הדברים שהוא מביא שרעידת הארץ היא מקנאת ירושלים. כי שם שער השמים עיר שחבורה לה יחדיו, שם הר בית ה' ותל שכל פיות עליו פונים ולא זזה שכינה מן הכותל המערבי וכו'. והנה זה נשכח לגמרי מקרוב מאה שנים, שמו פניהם לצפת, ולקבר הרשב"י במירון והארי"ל בצפת, וכל העולים לארץ ישראל לא שמו פניהם אלא לצפת ולטבריה. וירושלים נשכחה לגמרי ואין דורש ומבקש לציון, ולכן היה רעש, עד שהגיע הגאון רבי ישראל משקלוב שקיבץ את פליטת צפת תלמידי הגר"א לירושלים. (וכדאי להסתכל בפנים באריכות).

יש לנו פה הרגש פשוט: התורה מקנאת במירון. הרי יהודים משקיעים בשביל להגיע למירון באיזה התלהבות אמיתית של קדושה! יהודים מבזוזים על זה עשרות אלפי שקלים! יש כאלו שבאים במיוחד מחו"ל עם מטוסים, שוכרים שמה מקומות... מה לא עושים בשביל מירון, רבי שמעון! שלש מאות אלף איש נדחקים ונדחפים (עד השנה) ואתה רואה את ההתלהבות הגדולה, איזו שירה! איזה ריקודים! אתה רואה את הברק בעיניים! והתורה מקנאת, למה אתה לא רואה את השמחה הזו בדף גמרא... רבי שמעון הוא תנא אחד! אני יש לי בשי"ס את כל התנאים כולל רבי שמעון... למה רק רבי שמעון זכה שכולם מקפידים ללכת רק אליו... הרי אני התורה כוללת כל הטובות שבעולם! ולמה אתה מתלהב ונפשך מתלהבת מאש ואור של עצים יבשים מול קברו של ר' שמעון, ולא מתלהב מדברי ר' שמעון בגמ' שהוא אור של תורה ודברי אלוקים חיים, ור' שמעון שפתותיו דובבות בקבר.

והזכרנו פעם בשם הג"ר שמואל בירנבוים (ר"י מיר בארה"ב) שאמר, למה אין בדורות שלנו את מה שהיה בדורות הקודמים?

והסביר שבתפילת רבי נחוניא בן הקנה אומרים אנו רצים והם רצים וכו', ובדור שלנו הם כבר טסים ואנחנו הולכים לאט... התחלנו ללכת לאט, למה לא רואים את הברק וההנאה, את האושר ואת העונג? למה, למה? והרי יש את זה בתורה ללא ספק! **תדעו לכם: מי שרוצה לדבר עם רבי שמעון מהגמרא וללמוד את המימרות שלו - זה הרבה יותר!** פה הוא חי, שפתותיו דובבות בקבר... לומדים אותו, הוא חי, ואפשר לבקש ממנו, אני מדבר אתך בא תעזור לי.

גירושין מתוך סעודה

המדרש שיר השירים (פרשה א' אות ל"א) מספר על הפסוק 'נגילה ונשמחה בך', שכתוב במשנה נשא אשה ושהה עמה עשר שנים ולא ילדה - אינו רשאי ליבטל, וצריך להתגרש. אמר רב אידי מעשה באשה אחת בצידון ששהתה עשר שנים עם בעלה ולא ילדה. הם באו לפני רבי שמעון בר יוחאי להתגרש... אמר להם רשב"י, אמנם נכון צריך להתגרש, אבל כמו שנזדווגתם זה לזה מתוך סעודה, במאכל ובמשתה, כך אין אתם מתגרשים אלא מתוך מאכל ומשתה. תעשו סעודה גדולה ולאחמ"כ תתגרשו. הלכו בדרכיו, ושמעו לעצתו ועשו לעצמן יום טוב ועשו סעודה גדולה, והאשה שיכרה את בעלה יותר מדאי. כיון שנתייבשה דעתו עליו, אמר לה הבעל מגיע לך הכל, בתי, תראי את החפץ הכי יפה וטוב שיש לי בבית וטלי אותו ולכי לבית אביך. מה עשתה? לאחר שישן היא רמזה לעבדיה ואמרה להם קחו אותו במיטה והוליכוהו לבית אבא. בחצי הלילה הוא נייעור משנתו ופג יינו מעליו, הוא שואל אותה בתי, היכן אני נתון? בבית אבא. אמר לה, מה לי ולבית אביך? אמרה לו, ולא כך אמרת לי בערב לקחת את החפץ הכי יפה וטוב שיש לך בבית, אין חפץ טוב לי בעולם יותר ממך!... הלכו להם אצל רבי שמעון בר יוחאי ועמד והתפלל עליהם ונפקדו.

שואל רבי חיים שמואלביץ, ממתני שמענו שמתגרשים ע"י סעודות!! מה דעתכם שיבא כעת מישהו, וישכור אולם גדול (אם עדיין נשאר משהו פנוי...) ויעשה סעודה גדולה לכבוד שהוא מתגרש... [אלא אם כן יש סיבת אחרות לגירושין, לא שאין ילדים...]? ומסביר רבי חיים, כשצריך להתגרש, אמנם לא אשמים, אבל יש פה מישהו שמצטער, זה לא קל אבל זה הדין. עשר שנים בלי ילדים זה כבר קשה. אפי' לחילונים זה קשה ונשבר כבר בחיים. אבל לא ככה מתגרשים. בגלל שנשבר לך בחיים מותר לך לצער מישהו!! אז מה כן לעשות, צריך שתהיה בשיא השיאים של האהבה והחיבה, ותעשו סעודה כאילו הרגע התחתנתם... רק שאין מה לעשות הקב"ה מצווה עלי. או! כעת מותר לך להתגרש.

ובזה גם מוסבר מש"כ בחז"ל שבזמן חורבן הבית כשיצאו מבית המקדש ראו את הכרובים מעורים זה בזה. הצורת חבור הכי גדולה! ושואלים, הרי כתוב שבזמן שאין ישראל עושין רצונו של מקום, הכרובים הופכים את פניהם לבית (ב"ב טז). והרי בחורבן הבית כלל ישראל היה במצב הכי גדול של אין עושין רצונו. אלא התירוץ הוא כיון שכעת הולכים להתגרש, הקב"ה כביכול זורק אותנו, וגירושין עושים עם סעודה, בשיא של האהבה ובשיא של החיבה, מעורין זה בזה. רק שאין ברירה.

חיזוק של תורה

כתוב בחז"ל 'אם בחוקותי תלכו' אמר דוד המלך ע"ה כל פעם שהייתי מחשב שאני צריך לילך למקום פלוני, היו רגלי מוליכות אותי לבית המדרש. שאל הרביה ר' מאיר חדש, זאת אומרת שהייתה פה מלחמה בין הראש לרגליים והרגליים נצחו!!... והסביר את הדברים. אבל כעת נסביר דברים פשוטים: כדי להחליט אם לעזוב את הבית מדרש או לא, אם זה

כתונה או ברית או כל דבר אחר, אל תחליטו את זה כשאתם בחדר אוכל וכבר שכחת את הטעם של הלימוד, והטעם של האוכל - טעים... כעת זה מאד קל להחליט. **תלך לבית מדרש תהיה ככה עם איזה סברא יפהפיה של התומים, או הברקה נהדרת של ר' שמעון, וכעת תחליט!...** רגלי מוליכות אותי לבית המדרש! יכול להיות שבאמת הוא היה צריך ללכת לאיזה מקום, דוד, אני לא אומר לך לא, אבל תחליט את זה בבית מדרש!... וכאשר כבר נמצאים בביהמ"ד, אין לי חפץ אלא בך, אני לא רוצה שום דבר אחר... ואז באמת הקב"ה עוזר. כל המקבל עליו עול תורה - מעבירין ממנו! כפשוטו ממש. זה דבר כ"כ פשוט... לדעת את האושר להיות בישיבה.

הג"ר חיים שמואלביץ הביא את המדרש שהש"ר (ג, א) שר' יהושע ראה פעם את המקום שהוא למד אצל רבי אלעזר, ואמר, האבן שר' אלעזר ישב עליה - דומה להר סיני בזמן מתן תורה! וזה שישב עליה דומה כארון הברית! ואומר ר' חיים, איפה שלומדים - המקום מתקדש! אתה רואה בית מדרש, אתה רואה פה בנין!! זה לא בנין! תראה פה את השכינה... תראה מה ספוג בקירות הבית... זה כמו הר סיני בזמן מתן תורה! הבית מדרש זה הר סיני! אחד שהולך בשבועות למקום אחר להתפלל הוא הולך מהר סיני... תורה מחלקים רק בהר סיני, א"א לעזוב את הישיבה בשבועות לשום מקום, תדע להעריך מה זה בית מדרש של הישיבה ששם מחלקים תורה, תהנה! תהיה מאושר! זה היתה הקנאה של התורה, למה אנשים מאושרים כל כך, ואיתי הם לא כ"כ מאושרים!!? הרי אני משיבת נפש וכוללת כל הטובות שבעולם! רבי אייזיק שר אומר, דבר שבא על בני תורה וצריכים להתחזק - זה רק חיזוקים של תורה. ולכן שקרה האסון אצל בני תורה צריכים להוסיף חיזוקים בתורה.

ונדבר קצת חשבון נפש: סיפר לי גיסי הרה"ג ר' אברהם צבי טובי שבזמן מלחמת המפרץ נפל טיל ברח' יונה בדיוק בגבול של רמת גן ובני ברק. ברמת גן נפל ובבני ברק לא. גיסי בא בבוקר למרן הרב שך כולו נלהב ומשולחב, אה! והפלה ה' בין מקנה ישראל לבין מקנה מצרים... ראו בחוש איך הקב"ה שמר על בני ברק. הרב שך הגיב בחומרה, ככה מדבר בן תורה!!... בן תורה צריך לדבר אחרת: היתה שבת כל כך קדושה, כ"כ חמודה, למה זה היה צריך לקרות דווקא בשבת? למה אי אפשר לעשות את ההפלאה הזו ביום ראשון? ואני יגיד לך למה, כיון שבערב שבת לא לומדים מספיק טוב... לא לומדים באותה התמדה, וממילא מצא בע"ח לגבות את חובו. ככה צריך ללמוד את זה. אם ילמדו טוב - זה לא יקרה!! ל"ג בעומר... באתרא קדישא מירון... איך שבת משוש ליבנו הפך לאבל מחולינו!!? לא לומדים מספיק... כל אחד והסיבות שלו, לא משנה מה, אבל כשלא לומדים מספיק - כבר יש מקום לבע"ח לגבות חובו. חיזוק של תורה. חיזוק של תורה חייבים! אנחנו לא יכולים, אנו רואים שהקב"ה לא מרוצה מאיתנו! מידת הדין שולטת! לאף אחד אין ביטוח חיים... מישהו חלם שיהיו שם גם ילדים קטנים!!... אבל זו מידת הדין. היום הארכנו קצת, מה אפשר לעשות... קול דמי אחינו צועקים אלינו מן האדמה.

שהקרנן שלנו לא יילך בחינם! שבאמת נזכה שתתפייס מידת הדין, והקב"ה ברחמיו יתפייס איתנו, ונבכה ביחד 'ואהבתך אל תסיר ממנו לעולמים'... זכור לנו ברית ראשונים אהבת קדמונים והחיה לב נרדמים... אה! איזה חיבה, איזה אהבה! לחיות באמת עם הקב"ה, לחיות עם נפשי חולת אהבתך, נכספה וגם כלתה נפשי... כעת זה הזמן לקפוץ על העגלה, יום דין של תורה, להתחזק ולהתחזק. **ויה"ר שנזכה באמת לראות בשוב ה' ציון, עת יקיצו וירננו ישני עפר, לראותם איתנו בחזרה במהרה בימינו - אמן.**

ברכת מזל טוב

לידידנו היקר הר"ר **בארי ברדה ורעייתו** תחי' גזבר הקדש אהל עזרא ושרה אשר עומדים לימיננו בכל עת בלב נרחב ויד פתוחה להרחיב גבולות הקדושה בהרבצת תורת המוסר לרגל השמחה השרויה במעונם ביום אפריון בתם הכלה שתחי' לאוי"ט עב"ג החתן הרב **יצחק אלתרר** נ"ו יה"ר שיזכו לראותם בונים את ביתם בקודש על אדני התורה והיראה

ניתן לשמוע את השיחה ביום שלישי בערב ולאחמ"כ בשידור חוזר בקו השיחות שמספרו 074-740-3629

ע"מ שנוכל להמשיך בהפצת תורתו של מורינו המשגיח שליט"א, אנו זקוקים לעזרת הציבור

לתרומות והנצחות: 054-843-6282

לקבלת הגיליון במייל: 4166058@gmail.com